

XVII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn3 ,5.7-12)

Lugemine esimesest kuningate raamatust:

Issand ilmutas end Gibeonis Saalomonile unes ja ütles: "Palu minult, mida ma peaksin sulle andma!" Ja Saalomon vastas: "Sina, Issand, oled tõstnud oma sulase kuningaks mu isa Taaveti asemele, aga mina olen veel väga noor ega tea, kuidas peaks kuningas käituma. Sinu sulane seisab su rahva keskel, suure rahva keskel, kelle sina oled ära valinud, nii suure, et keegi ei suuda ära lugeda ega määrata selle arvu. Sellepärast, anna oma sulasele sõnakuulelik süda, et ta suudaks mõista su rahvale kohut ning teha vahet hea ja kurja vahel, sest kes suudaks mõista kohut sinu nii suurele rahvale". Aga see meeldis Issandale, et Saalomon just seda palus, ja Issand ütles Saalomonile: "Kuna sa ei palunud endale pikka iga, rikkust ega oma vaenlaste hinge, vaid hoopis mõistust, et teha õigeid otsuseid, siis täidan ma sinu palve. Vaata, ma annan sulle targa ja mõistliku südame, nõnda et sinu sarnast pole olnud enne sind, ega tõuse ka pärast sind." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps119 ,57.72. 76-77. 127-128. 129-130.)

R: Sinu seadus on mulle kallis.

Issand on kõik, mis mul on, midagi muud mul ei ole, Tema sõnu olen ma töötanud pidada.

Sinu seadus on minule kallis, kallim hõbedast ja kullast.

R:

Olgu su heldus mulle lohutuseks, nii nagu sa oled öelnud oma sulasele. Ole mulle armuline, siis suudan elada, sest sinu seadus teeb mulle rõõmu.

R:

Sellepärast ma armastan su kärke enam kui ehedat kulda. Sellepärast elan ma ausalt su määruste järgi, vihkan kõiki pettuse radu.

R:

Sinu leping on imeväärne, minu süda peab sellest kinni. Sinu sõna seletus lööb särama, rumalgi võib sellest aru saada.

R:

(Teine lugemine Ro8 ,28-30)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, me teame, et neid, kes Jumalat armastavad, aitab Jumal kõiges heas - neid, kes tema plaani järgi on kutsutud. Sest need, kellest ta on ette teadnud, need on ta ette määranud kujunema oma Poja näo järgi, et tema oleks esmasündinu paljude vendade seas. Ning keda tema on ette määranud, need on ta ka kutsunud, ja need, keda ta on kutsunud, need on ta õigeks teinud. Aga kelle ta on õigeks teinud, selle on ta tõstnud oma kirkusesse.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 11,25)

Halleluuja. Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand,

et sa oled oma riigi saladuse avaldanud lapsemeelsetele. Halleluuja.

(Evangeelium Mt13 ,44-52)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus rääkis rahvale tähendamissõna: "Taevariik on põllusse peidetud aarde sarnane, mille inimene leidis ja peitis uuesti. Siis läks ta rõõmuga ja müüs ära kõik, mis tal oli, ja ostis selle põllu. Samas on taevariik kaupmehe sarnane, kes otsis ilusaid pärle. Ja kui ta leidis ühe eriti hinnalise pärli, siis ta läks ja müüs kõik, mis tal oli, ning ostis selle pärli. Aga taevariik on ka nooda sarnane, mis heideti merre, ja see vedas kokku kõiksuguseid kalu. Kui noot täis sai, veeti see rannale, istuti maha ja koguti head kalad astjatesse, halvad aga visati minema. Nõnda on ka selle ajastu lõpul. Inglise tulevad ja koguvad kurjad õigete keskelt ning viskavad lõõmavasse ahju. Ja seal on ulumine ja hammaste kiristamine. Kas te saite kõigest aru, millest ma teile rääkisin?" Ja nad vastasid: "Jah!" Aga tema ütles neile: "Sellepärast on iga kirjatundja, kes on õpetatud taevariigi jaoks, majaperemehe sarnane, kes toob oma varakambrist esile nii uut kui vana."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad vennad ja õed, kui me oleme kogenud ebaõiglust, siis leiame lohutust pühakirjast, kus meile öeldakse, et taevariik on nooda sarnane, millest head kalad koguti astjatesse, halvad aga visati minema. See tähendab: õiged saavad tasu, kurjad aga karistuse.

Siiski ei tohiks see väljavaade täita meid ainult kahjurõõmuga, sest meil pole aimugi, kui õigeks Jumal meid endid viimaks hindab. Sellepärast peame mõtlema ka oma vigadele, eelkõige neile, mida me saame ise parandada veel enne, kui taevariik ja maailmaajastu lõpp kätte jõuavad.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänane evangeelium suunab meid mõtlema sellele, mida tähendab "aare" või "varandus"? Neil sõnadel võib olla mitu erinevat tähendust. Ühest küljest tähistatakse nendega lihtsalt raha või esemeid, mida saab kallilt edasi müüa. Teisest küljest võib iga inimene näha oma identiteedi sümbolit mingites teiste jaoks väärtusetutes asjades, nagu pulmapildid, ema kingitud rätik, isa käega kirjutatud kiri või midagi sarnast. Need meenutavad meile seda, kes me oleme, milline on meie elulugu ja milles seisneb meie elutöö. Lõppude lõpuks pole ühelgi esemel siin maailmas väärtust iseeneses - väärtuse tajujaks on ikkagi inimene oma sisemaailmas.

Usk Jumalasse põhineb just seda viimast liiki väärtustel: vastustel, mis me oleme ise oma vaimsetel otsingutel leidnud, ning heade, ausate ja tarkade inimeste eeskujul. Meie usku mõjutab äratundmine, et kui inimese elul on mõte, siis seisneb see kõrgemale püüdlemises bioloogilistest, vääramatult kaduvikku määratud eesmärkidest. See usk on põllusse peidetud aarde sarnane. Me näeme vaeva, et kogu meie elutöö teenistusest piisaks selle põllu ostmiseks teispoolsuses. Nagu on öeldud: taevariik on kaupmehe sarnane, kes müüs ära kõik, mis tal oli, et osta üksainus, eriti hinnaline pärl, mis oli väärt, et selle nimel kõigest muust loobuda.

Kõlab ilusti, tänapäeval võibolla isegi liiga ilusti. Me oleme ju kuulnud inimestest, kes põgusa internetituvuse alusel on petturitele üle kandnud hiigelsummasid - kõik oma säästud... Aga isegi siis, kui pettus neile ümberlukkamatute tõendite alusel paljastatakse, keelduvad nad tunnistamast, et on teinud vea ja lasknud end ninapidi vedada. Oma viga tunnistada on ju alati raske, ning püüdes oma tegusid ja valikuid viimse piirini õigustada, võidakse

langeda lausa naeruväärsustesse. Sedatüüpi eneseveenmist kasutavad ära ka kuritegelikud sektid. Nad loovad pettekujutluse sektis omandatud teabe ja positsiooni väärtusest, nii et inimesel on sealt raske lahkuda isegi siis, kui ta on täiesti teadlik kõigist ebaausatest võtetest, millega teda on mõjutatud. Vastasel juhul peaks ta ju eksituseks arvama suure osa oma pingutustest, vahel isegi aastatepikkuse osa oma elust, ja seda ei tee keegi meelega.

Armsad õed ja vennad, kui me mõtleme põllusse peidetud aardele ja pärlikaupmehele, kes panustas kõik ühele pärlile, siis ei tohi me unustada teist kujundit tänases evangeeliumis - noota, millesse sattus heade kalade kõrval ka halbu. See tähendab, et me peame endalt küsima, kas meie varandus on ikka taevas, Jumala juures, või on keegi kaval pettur asunud meie ja Jumala vahele ning ütleb end teadvat päris täpselt, mida Jumal tahab ja ootab - kuid tegelikult kasutab meid lihtsalt oma huvides ära.

Aga kui tõesti selgub, et meid on petetud, siis pole see kõige suurem õnnetus - suur õnnetus on see, kui me oleme juba nii pimestatud, et üritame tõestusi ja argumente oma teadvusest kangekaelselt välja tõrjuda. Sest kuidas saaks Jumal andeks anda inimesele, kes ei kahetse. ja kes püüab Jumalale endalegi selgeks teha, et temal on õigus ja Jumal eksib?
Aamen.